

Fantaster. Smidlertid vil jeg sige, at var der ikke anden Grund til at faae Sukker-tolben bort end dette Hensyn, var der Intet i Veien for, at man kunde stille denne In-dustri paa ombendt Maade af, hvad der er Tale om med Hensyn til Spiritus, saaledes, at man kunde give en Godtgørelse i Forhold til det Sukker, der bliver forbrugt, saa at man altsaa, medens man i Brug-gerierne lægger Staten i Forhold til Salgsbøgerne, skulle godtgøre disse Sukkerindustrier i Forhold til Indtjogs-bøgerne. Jeg kan ikke se, at der vilde være Noget i Veien derved. Men ligesom jeg altsaa mener, at Anærbene paa de indirekte Statter gennem Sukkeret ere uberettigede, saaledes mener jeg ogsaa, at det er uberettiget med Hensyn til Petroleum. Gaar man lidt dybere til bunds i Sagen, viser det sig, at For-bruget af Petroleum stiger i Forhold til de Paaagjældendes Velstand. Just fordi det er saa billigt, ødsles der med Petroleum, og de mindre Velstaaende ville netop kunne spare paa Petroleum, fordi de ikke i samme Grad som de Velstaaende have Brug for kunstigt Lys. (En Ste m m e: Petroleumskøgerne!) Jeg skal gjerne tage Petroleumskøgerne med. Selv naar jeg tager dem med, er jeg over-bevist om, at Forbruget vil blive overordent- lig meget større hos de Besiddende, i ethvert Tilfælde saa meget større, at det rigelig ba-lancerer Forstykkelsen i deres Indtægter. Jeg tror, at der ikke godt kan være nogen anden Mening om dette, end at Petroleumforbru- get, statistisk undersøgt, vil vise sig at være større hos de Besiddende end hos de Ikke- besiddende. Naar man altsaa i det Hele og Store ikke har kunnet finde andre Objekter for sit Angreb paa den indirekte Bestatning, end disse to, er det aabenbart, at denne ikke er ubillig i vort Land, saa at der kun kunde være Grund til at ændre væsentligt derved, hvis vi havde en bugnende Statskasse. Det kan man maaste mene, at vi have, men jeg tror i Virkeligheden, at der er intet af Partierne, der mener det, thi de Udtalelser, der saldt i Begyndelsen af Samlingen, gaa snarere i den Retning, at Statskassen gaar rast ned ad imod at blive tom, og at vi derfor maa have nye Statter. Altsaa, der kan være forskjellige Meninger om, hvorvidt vi for Dieblisset ligge med en større Kassebeholdning, end vi strengt taget have fornødent, men jeg tror egentlig ikke, at vi ere saaledes stillede, at vi glat væk kunne skjære Indtægter bort uden at vide, hvorfra vi skulle hente andre Indtægter. Jeg tror i alt Fald, at vi først maa betænke os derpaa; thi selv om vi kun stride til de Reformers, hvorefter begge Partier ere enige, vilde vi ikke alene behøve denne Tilgang af

Indtægter men ovenikjøbet nye. Jeg vilde derfor overfor dette Lovforslag meget hellere gaa i den Retning at forlange hele Beløbet anvendt til de Formaal, som den ærede Finansminister har ment, at kun den ene Halvdel skulde bruges til, nemlig til at fikre Gjennemførelsen af de sociale Reformers. Jeg tror, at vi anderledes fylldig og tilfredsstillende kunde gennemføre disse Re-former, hvis vi i det Dieblis, vi kom til at staa ligeoverfor deres Gjennemførelse, kunde sige, at vi havde meget store Beløb at dis-ponere over dertil. Jeg kunde for mit Ved-kommende ønske, at dette blev staaet stærkere fast i Lovforslaget, end det er stet, og vi have jo saavel Udtalelser fra det andet Thing som fra den ærede Finansminister, der synes at tyde paa, at selv om man fikrede sig det, vilde der ikke derved fremkomme nogen Vanstæ- lighed for Lovens Gjennemførelse. Derfor vil altsaa slog fast, at de Beløb, som disse Skattelove indbragte, ikkun og udelukkende maatte anvendes til Fremme af de sociale Reformers, særlig til Gjennemførelsen af en fylldig, helt ud rundelig og rigelig Alder- domsforørgelseslov, tror jeg, at vi handlede mest i Overensstemmelse med de Samfundslags Lær, som jo særlig skulde varetages af dette Thing. Men jeg maa dog tilføie, at vi aldrig ville kunne faae disse Reformers frem i en tilstrækkelig tilfredsstillende Skil- kelse, medmindre de, der skulle nyde godt af dem, ogsaa selv komme til at bidrage No- get dertil. Hvis vi derimod forlange, at der skal kompenseres paa de Statter, som bæres af Samfundet i dets Helhed, paa de indirekte Statter, er jeg overbevist om, at vi der forlange et Gode, som mere bliver til Fordel for de Besiddende end for de Ikkebesiddende. At vi i alt Fald ikke kunne forlange noget mere Demokratisk, end at de Beløb, der indkomme, allesammen skulde bruges til de sociale Reformers, forekommer mig klart. — Naar man endelig til Slut- ning siger, at dette Altsammen kan være me- get godt, men først skal man da have disse Love frem, først derefter kunne Statterne voteres, vil jeg svare, at jeg just lige over- for disse sociale Love og da særlig lige over- for Spørgsmaalet om Alderdomsforørgelsen vilde ønske, at man ikke skulde være nødt til at stille sig saaledes. Jeg er overbevist om, at hvis en Alderdomsforørgelseslov skal have noget heldigt Grundlag, maa den ogsaa kræve Bidrag af dem, der skulle forørges. Man vilde blive nødt til at kræve disse Bi- drag fra de Paaagjældende i deres unge Al- der, og der vilde derfor altid i det Dieblis, en Alderdomsforørgelseslov kom ud, være nogle Aldersklasser, som det vil være meget